

קיבוץ גזית, עלון מספר 1328, 13.11.2015

בעלון הפעם:

פרידה מיהודית שדמון ז"ל,

דיווחי בעלי התפקידים ועידכונים מוועדות וענפים, ביניהם סיקור מקיף של רכז המשק.

הכרות עם קבוצת התחדשות קהילתית והעשייה שלה, טור אישי של עמיר אברמוביץ על הימים שעוברים על המדינה.

שימו לב - עדכונים על אירועי תרבות משובצים לאורך העלון. וכרגיל, הטורים הקבועים שמלוים את העלון.

בהזדמנות זו - כותבים נוספים הרוצים להצטרף אם לטורים הקבועים ואם לטורים חד פעמיים או כתבות על פי נושאים - מוזמנים לפנות אל תמר או כרמית.

שבת שלום, בתקווה לימים שקטים וגשומים שיגיעו במהרה.

כרמית רזיאל - מאיר

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

ס. עורכת: תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

עיצוב גרפי: אילנה מלכין קפואנו

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד: 265

קיבוץ גזית משתתף בצערה

של אטל קולודנר עם מותו של בן זוגה

יוסי ויסלר

יהי זכרו ברוך

חברי קבוץ ובנים נפטרים בחודש אוקטובר

משה גולדמן 21/10/2003

דבורה שכנר 10/10/2010

צפורה מרוז 31/10/1977

יהי זכרם ברוך

חברי קבוץ ובנים נפטרים בחודש נובמבר

דב סורוקה 28/11/2003

דורית שולדר 20/11/2006

מאיר רומם 20/11/2007

יעל קולקר 30/11/2008

עדנה וינר 17/11/2010

דב ספרן 19/11/2011

משה ריינר 29/11/1981

נעמי ריינר 12/11/2008

יהי זכרם ברוך

דבריו של חיים:

יהודית שדמון – Aida Rotstein

כמו מהלוגרמה ראיתי אותה פוסעת לעברי. חיוך על שפתיה והעיניים הגדולות והשחורות שלה עוטפות אותי באהבה, מלטפות את לחיי בעדינות אין קץ, והיא לוחשת: חיים אהובי, אל תהיה עצוב ואל תזיל דמעות אין סוף, אולי דמותי איננה, אך נשמתי נשארתי ושומרת עליך עד סוף ימיי. בוא נחזור אל כל החוויות שחווינו בחיינו המשותפים, מהיום בו חברנו יחד בברית הנישואים ועד הולדת ילדינו. כל החוויות שהיו לנו בזוגיות נפלאה, אל האהבה הגדולה ואל החיים שעשינו בטיולים בחו"ל ובארץ, ואל הולדת נכדינו ונכדותינו, האוצר הגדול שלנו, משוש חיינו.

אז - אל תהיה עצוב כל-כך ואל תזיל דמעה, כי נשארתי אני לשמור על כל הרכוש הרוחני הנפלא הזה, ותודה לך על המתנה שזכיתי ממך. אבל אהובתי, עניתי לה, הגעגועים עזים הם, ולא נותנים מנוח לנפשי. רוצה אני כי תבקרי אותי כל לילה בחלומותי, ויחד נחווה שוב אותם רגעים נהדרים שהיו לנו. זאת תהיה הנחמה האמיתית, לה אני כה זקוק.

אז מול קברך רואה אני אותך טמונה באדמת גזית שכה אהבת, עטופה באהבה גדולה שלי ושל כל משפחתך. היי שלום אהובתי, נוחי מכל הסבל שסבלת, זכרך חרוט עמוק בנשמת לעד.

מתוך דבריה של איריס:

אימא יקרה ואהובה שלי,

כל חיך אימא, היית לי דוגמא. לא תמיד כזו שיש לחקות, לעיתים רק להתבונן ולהשתאות:

החוכמה שלך – לתת לנו כילדים- כאחים, לריב, ולצאת מהחדר. להבין שזו דרכנו לקשר ולא להפריע, עוד לפני שהמציאו את בתי הספר להורות, את כבר ידעת, בחוכמתך וחושך שזו דרכה של אהבת אחים.

חוש האסתטיקה שלך – הניסיונות החוזרים ונשנים שלך להפוך אותי (בת אחרי שני בנים) לגברת מג'ונדרת- הלובשת "פראדה" היית חוזרת מטיולך בעולם עם אבא ותמיד: מעיל לך- מעיל לי, חולצה לך- חולצה לי... לא ויתרת מעולם על התקווה לחנך את הסוררת. בהמשך, זוכרת אותך עולה בכל גיל על מסלול תצוגת האופנה הקיבוצית ומדגמנת בכיף על המסלול. כל שבוע במספרה מסדרת את הרולים בשיער ומתייפה לקראת שבת.

הרצון לייפות את סביבתך היה נר לרגליך: ריכזת את הועדה המוניציפאלית, זו שדאגה לחזות הישוב- שיהיה מטופח ונאה, ובערוב ימיי היית יוצאת ומטאטא את סביבת ביתכם המוקפד, כדי שיהיה נעים לעוברים ושבים.. לא עזרו כל ניסיונותי להסביר לך שמחטי האורן- יש בהם יופי ועלי השלכת- טבעיים הם לנוף.

האומץ שלך – להיות שונה בקהילה המדגישה שיוויון – הרצון להיות תמיד בקשר עם העולם שבחוץ – רכזת קניות, נסיעות לתל-אביב ולבסוף – קריירה של 18 שנות עבודה כמנהלת מחלקת רשומות רפואיות בבי"ח "העמק" בעפולה,

אותה התחלת בגיל 47 כשנסעת מדי יום, באוטובוסים לחיפה ללמוד את המקצוע. איך הערצתי אותך על המהלך הזה... ועל הצלחתך.

אשת מעשה – כמהגרת זו אשר ניטלה ממנה שפת אימה ולא רכשה עד היסוד את השפה החדשה, פנית למעשה. יזמת וביצעת.

גם בבית – לא היית מהמחבקים בגוף, את זה השארתי לאבא, אבל כמה חום, אהבה, קשר, אמפטיה וגאווה קרנו ממך אלי – אלינו...

היית לנו כשמש – המחממת, העוזרת לקיים תהליכים היוצרים חיים.

ממך קורן אורי – ממך קורנים חיינו.

אצילת נפש – מכונסת, שמורה, לא מגלה צפונות ליבה. גם לא ברגעי המשבר הגדולים שעברת- עברתם עם מותו הפתאומי כל-כך של עמי... אספת עצמך ויחד עם אבא שבתם לקהילה שחיבקה אתכם בחום.

אם הזכרתי את עמי, רוצה להוסיף, אימא, שהוא היה חסר כל-כך לאורך הפרידה הזו, כמו שהיה חסר כל-כך בהרבה רגעים לאורך תשע השנים שחלפו. אני יודעת שחסרת אותו מאד, עמי'לה שלך.. ילדך האהוב.

ולפני פרידה – מילת תודה, שודאי לא תספיק להביע את שבליבנו לאנשים בקהילה הזו שנקראת- קיבוץ גזית. קהילה מופלאה היודעת, באופן כל-כך שונה מסביבתה, לכבד וללוות את האנשים המבוגרים החיים בקרבה. כן, אלה שייסדו והקימו את המקום הזה. הבית הזה, והנווה שבניתם בתוכו – "נווה גזית"- הם דוגמא יוצאת דופן לאופן בו ניתן ללוות את שארית חייהם של המבוגרים והחולים הנוטים למות ואלה המתחזקים ויוצאים חזרה לחיים.

פגשנו שם מלאכים – אנשים מלאי חמלה, נתינה, עדינות ואהבה. אהבה גדולה עטפה אותנו ואת אימא, וכמה זה מנחם לדעת שנפרדה מחיים מלאים, שלמים ומוגשמים – בבית שלה, במיטה שלה בקרב הקהילה שלה.

מתוך דבריו של יואב:

אני זוכר ילדות נהדרת בבית הקטן שלנו, העברית לא תמיד הייתה שגורה בפייך ואבא תמיד היה הדובר והכותב, "חיים" היית אומרת והוא כבר הבין מה את מתכוונת.

כשנולדה איריס אבא החליט שצריכה להיות עוגה בבית הוא קנה סינור והתחיל לאפות עוגיות, אמא שהבינה שיש לה מתחרה הכינה עוגות גבינה בסיר פלא. חדרי ההורים באותה תקופה היו חדר אחד, מיטת הורים, ארון משחקים ומטבחון קטן. אנחנו הילדים היינו נכנסים ויוצאים תוך טריקת דלתות, בכל פעם שהדלת נטרקה עוגת הגבינה ירדה מדרגה, לאחר מספר כישלונות החליטה אמא שאין אפשרות להכנס לבית כשהיא עושה עוגת גבינה.

הבית היה במצור כל ההקמה, כך אחרי מספר שנים שאכלנו רק עוגות גבינה שונתה הוורסיה.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, הייתי ברגילה בגזית, יום שבת בצהריים, אנחנו משחקים כדורגל, אמא שידעה שהיחידה שלי ברמה"ג הגיע למגרש ב 12:30 בערך ואמרה לי שמודיעים על קרבות, אמרתי לה שזה סתם יום קרב, שלא תדאג היא הלכה וחזרה לאחר כשעה ובפיה בשורה זאת מלחמה.

אני, בציניות של נערים בני גילי אמרתי לה טוב, אם את שולחת אותי למלחמה אז אני הולך, היא פרצה בבכי. כזאת היא הייתה, מלאת מחויבות ומלאת דאגה.

השנים חלפו והנכדים הגיעו, לא הייתה מאושרת ממך, בכל מפגש תמיד דאגת שיהיו לכל אחד מהם מתנות עם שם וכיתוב אישי. אהב והשתתפת איתם בבדיחות על העברית שלך אביף(אביב) היה מבקש שתגיד ג'ורש או אצטבא ואת היית נעתרת לבקשתו והכל עם חיוך ובדיחה.

אחרי לכתו של עמי ידעתי שקשה לך מאוד לא השלמת עם רוע הגזרה, פעם בשבוע שהייתי מגיע לביקור ראיתי אותך דועכת לאט לאט למרות החיבוקים והאהבה שנתנו לך, כובד המשקל שהיה עליך הכריע אותך, משהו בך נכנע (כל כך לא אופייני לך).

המוסיקה הקלאסית ממשיכה להתנגן לה ואנחנו אבלי איריס אני והנכדים יושבים ודומעים ומעלים זכרונות מאותם ימים יפים איתך. מקווים שעכשיו שנפגשת עם עמיחילה (כפי שקראת לו) טוב לך ושקט לך

אוהבים בוכים ומחבקים אותך לעד.

הקיץ הסתיים והסתיו ביקר אותנו כבר עם סופה קשה שפגעה לנו במספר עצים ועם מעט גשמים שאפשרו לנו להריח את ריח האדמה המרווה את צמאה, שהוא אחד הריחות הנעימים אותם אני שמח לפגוש מידי שנה.

בריכת השחייה שלנו נסגרה והחלו הכנות לבניית החלק השני בפרויקט – המלתחות.

גם **המועדון המועשר** שלנו הולך ונבנה, ואנו מקווים לסיים במהרה את שיפוץ **מגרשי הספורט** כמתוכנן.

בתי שכונת שקדים – הבתים השייכים לחברים שאנו עתידים לקלוט בעצמאות כלכלית, הולכים וצומחים וחלקם ממש רגע לפני מעבר למגורים החדשים ואנו נערכים על מנת לקלוט אותם.

ובצד השני של השכונה עמלים הדיירים העתידיים (חברי הקיבוץ) על תכנון בתיהם.

בתקופה זו, שלאחר החגים, אנו ממהרים להתכונן לשנה הבאה והתחלנו בהכנות ראשוניות לתקציב 2016, כאשר עלינו לקחת בחשבון כי עליו להיות דינמי ותואם להחלטות מודל גזית.

כל מנהל/ת מכינה את התקציב הרלוונטי לענף ואנו יושבים יחד לנסות ולהעריך כיצד תיראה השנה הבאה.

ובמדינה שלנו ציינו ב – 4.11 20 שנה לרצח רבין והכיבוש ממשיך לפלג את העם שלנו ולשסע בינינו.

אנו בעיצומו של גל טרור נוסף ונאלצים להתמודד עם פחדים וחששות לא סבירים המאיימים לפגוע בשגרת החיים שלנו.

זוהי המשמעות של טרור ולצערנו הדרך היחידה לנצח אותו היא בשמירה על השגרה, על איפוק וסובלנות.

החודש נפרדנו בצער מיהודית שדמון.

ברצוני להשתתף בצערם של המשפחה והחברים.

יהי זכרה ברוך.

כמדדי עלון מצורפת לעיונכם סקירה בנושאים השונים:

1. נושאים מוניציפליים:

לאחרונה קיבלנו מספר פניות של גורמים שונים באשר לנוכחות כלבים במרחב הציבורי.

ברצוננו להדגיש כי על פי החוק להסדרת הפיקוח על הכלבים מ – 2002: **”במידה ויוצא (הכלב) לרשות הרבים הוא חייב להיות מוחזק ברצועת הולכה בידי אדם שיכול לשלוט עליו.”** כלבים, גם אם אינם תוקפים, מרתיעים לעיתים קרובות אנשים וילדים בסביבתם, ולכן אחריות בעל הכלב היא לקשור את הכלב.

אנא הקפידו לעשות זאת, במיוחד בשטחים ציבוריים כמו הכלבו, בתי הילדים, גני שעשועים וכדומה.

2. ענף בינוי ותשתיות –

• החל מהחודש הבא עובר נושא תיקון החלונות והתריסים, שרוכז ע”י יוגב סדרינס, לריכוז של ענף הבינוי והתשתיות. הפניות כמו תמיד לשירלי בניארד.

• בישיבה שבוצעה עם הנה”ח וענף בינוי ותשתיות על מנת לבחון את אופן חיוב החברים והתושבים הוחלט כי הענף יפעל לפי האופן הבא:

א. הצעות מחיר יינתנו, על פי בקשה, בעבודות שיפוצים גדולות. בעבודות קטנות לענף יש מחירון והחבר יכול לקבלו בענף הבינוי ותשתיות אצל שירלי.

ב. בראשון בכל חודש מעביר ענף בינוי ותשתיות פירוט חיובים עבור חשמליה, אינסטלציה ובניין לתאי החברים והתושבים.

ג. אחריות החבר/תושב לבחון את החיובים.

באם מתגלה כי קיימת בהם בעיה, יש לפנות עד ל – 10 לחודש לענף הבינוי והתשתיות (רצוי אצל שירלי) ולבחון את החיוב. (ניתן גם טלפנית)

ד. לאחר 10 לחודש, כל החיובים שחולקו בתאי החברים והתושבים מועברים לחיוב בתקציבי התושבים והחברים.

3. גניבות –

אחת לזמן מה אנו חווים ליל גניבות בו נפרצים מספר בתים. ציינתי בעבר כי בגזית שכיחות המקרים יחסית נמוכה, ומאז כניסתי לתפקיד היו שני מקרים כאלו, אולם עדיין התחושות המלוות חוויה כזו אינן נעימות, ויש לנו מה לעשות כדי להימנע מחזרתם.

ברמת הקיבוץ אנו פועלים כל הזמן על מנת לשפר גידור, מיקום מצלמות ואיכותן, סיורים והיכן שניתן גם חסמים פיזיים. חשוב כי ברמת החברים כל חבר ידאג כי בלכתו לישון לוודא שהבית נעול, התריסים סגורים והחלונות נעולים.

קיימים בשוק מספר רב של פתרונות להגברת הביטחון בבית בין אם סורגים ובין אם מערכות אבטחה פשוטות יחסית המתריעות ומרתיעות.

למי שמעוניין להתייעץ באשר למערכת מתאימה לביתו, יכול לעשות זאת עם שחר מזרחי קב”ט הקיבוץ. (ניתן לפנות בעזרת יענקלה)

שבת שלום!

עמרי סאאל – מנהל קהילה קיבוץ גזית

עדכון זמני האוטובוסים המגיעים לגזית:

מגזית לעפולה:	מעפולה לגזית:
06.00	06.45
07.45	09.50
10.50	10.50
11.50	13.15
14.15	15.25
18.05	17.25
	19.00
ימי שישי:	ימי שישי:
06.00	06.45
07.45	10.50
10.50	13.25
09.30	15.00
11.50	
14.15	
15.45	

נובמבר 15

חברים שלום

אמנם חלף זמן רב מאז הדיווח האחרון שלי אך כמובן שבתקופה זו המשכנו לקדם את הפעילות בענפים השונים במקביל לקידום מהלכים שעל חלקם אפרט להלן:

חיבור למט"ש (מתקן טיהור שפכים) האזורי – מי שהסתובב באזור הצפוני של הקיבוץ יכל לראות כי החלו עבודות הנחת הצנרת ובניית תחנת השאיבה לצורך חיבור הקצה למט"ש האזורי. העבודות, כולל שלב הרצת המתקן צפויות להסתיים עד מחצית 2016. נתן סלע מלווה את הפרוייקט מטעמו ומעודכן בכל הנדרש. בנוסף הונחו אנשי יובלי העמק (תאגיד המים והביוב של המוא"ר) לוודא כי השטח לרבות הגדרות והדרכים ישוקמו עם תום העבודות.

בהיבט הכספי אין כל חדש וטרם הושלם המו"מ עם המוא"ר לגבי גובה התשלום אותו נידרש לשלם תמורת החיבור. אזכיר שוב כי התשלום שיוסכם הוא בעבור הבנייה שהייתה קיימת ומאז כל בנייה חדשה חייבת בהיטל ביוב בהתאם לגודל המבונה המבוקש ותשלום ההיטל הוא תנאי לקבלת היתר הבנייה (בדומה לאגרת הבנייה המשולמת לוועדה המקומית).

תב"ע (תכנית בניין עיר) ג/19879 – התכנית שנמצאת בתהליך מאז 2009 ולמעשה הכתיבה את לוח הזמנים לחיבור למט"ש נמצאת על קו הסיום לאחר שדיון בוועדה המחוזית למתן תוקף לתכנית התקיים בספטמבר. לאחר השלמת מס' פרטים שעדיין נדרשים, נפרסם את התכנית ברשומות ובא לציון גואל.

מרכז אנרגיה (או מה שאנחנו קוראים לו תחנת הכח – גלובל פאואר) - הוגשה בקשה להיתר בנייה והתקיים דיון בוועדה המקומית. בהתייחס לדרישות הוועדה, נראה כי הליך האישור עתיד להיות קצר משחששנו.

עד שייבנה מרכז האנרגיה נמשיך לקבל חשמל (החל מתחילת ספטמבר, ולאחר שבארבעת חודשי השנה הראשונים קיבלנו חשמל מ"דוראד") מדליה אנרגיות.

במקביל להתחלת האספקות מדליה, חל שינוי במבנה תעריפי החשמל (בנוסף להורדת המחיר), כך שרכיב הייצור בתעריף (עליו אנו מקבלים את ההנחה) ירד ובמקביל התווספו עלויות ניהול מערכת ועלויות גיבוי עליהם אין כל הנחה.

קרקע לתעשייה – נחתם הסכם הקצאת זכויות מהוון עם רמ"י (רשות מקרקעי ישראל) לגבי חטיבת הקרקע (כ 9 דונם) המיועדת להקמת קו ייצור חדש לפלזית 2001, אך לאור השומה הגבוהה מידי לדעתנו, אנו נערכים להגשת השגה בעזרת שמאי מלווה מטעמנו, כך שלוח הזמנים לא ייפגע.

הטיפול מול רמ"י וועדות הבניה הוא מורכב ויקר וההחלטות מתקבלות בתאום ושיקול דעת המתחייב לעמוד בלוחות הזמנים של המפעל להקמת הקו.

בהזדמנות זו ברצוני להודות לעידן אשר על הרצון והנכונות ללוות אותנו ולתרום מהידע והניסיון שצבר בענייני רמ"י, וזאת בהתנדבות וללא כל תמורה.

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 9 9/10/2015

השתתפו: אסתר לבנון מורדוך, ברכה סלע, שחר רותם, דבי עצמון, אסף פלג, סיטו ספרן, איתי סורוקה, עמוס גורן, עמרי סאאל, איציק מסרי, יהודה בן חיים, נעה דוד. חסרו: כרמית מאיר.

מוזמנים: מאיה שקד אזולאי, עמוס הולצמן.

סיכום:

1. דו"ח חצי שנתי – משק

מאיה, איציק ויהודה הציגו את סכום המשק בחצי השנה. במרבית הענפים ניתן לראות עמידה יפה בתוכנית השנתית ואפילו שיפור. צוין כי החל מחודש אוגוסט מתנהלת הרפת כרפת מאוחדת (רפת "נופים") של גזית ומשמר העמק, הפועלת בשני אתרים. גם בענף התיירות "סוויטה בטבע" מראה על ביצוע טוב. בסה"כ התוצאות טובות מאד. נאמרו דברי שבח לעושים במלאכה. הדו"ח יוצג בשיחת קיבוץ.

2. דו"ח חצי שנתי – תעשיות

עמוס ויהודה הציגו את סכום התעשיות בחצי השנה. שנת 2015 החלה עם משבר, כשיחסי הסחר בעייתיים, מיתון ופיחות של מטבעות רבים מול הדולר והיורו מקשים על הרווחיות, ולכן התוכנית עודכנה שוב באפריל. הנפגע המרכזי הוא ענף הלוחות, כשבענף האריזות התוצאות טובות. בסה"כ התועלת תפעולית ואסטרטגית של משק מעורב הפרוש על פני הגלובוס הוכיחה את עצמה. בנוסף יהודה נתן סקירה לגבי תמונת המצב בכל המפעלים לגבי אפשרויות לפיתוח, התמודדויות והתלבטויות. הדו"ח יוצג בשיחת קיבוץ.

מפגש הנהלות – קיבוץ וקהילה

בנושא: סטטוסים בקיבוץ.

ב 19.10 קיימנו פגישה של חברי ההנהלות עם ירון לנדמן מהמחלקה לצמיחה דמוגרפית ומירב ניב מהמחלקה המשפטית מהתנועה הקיבוצית, העוסקים בצמיחה דמוגרפית בקיבוצים. בפגישה הציגו ירון ומירב נתונים משאלון שהעבירו בין קיבוצים שונים מהם ניתן ללמוד על סטטוסים רבים ומגוונים הקיימים היום בקיבוצים, על הזכויות והחובות שבכל סטטוס והשלכותיהם על הקהילה.

לפי דבריהם, כתוצאה מהניסיון המצטבר, הנטייה היום בקיבוצים רבים היא לנסות ולהגיע כמה שניתן לסטטוס אחיד, המאחד את כלל חברי הקיבוץ, כשהמגמה היא להעביר את תושבי ההרחבה הקהילתית (בקיבוצים בהם היא קיימת) להיות חברי קיבוץ.

נשאלו שאלות והתפתח דיון קצר על מקומו של קיבוצנו – גזית בתוך התמונה הכללית. הפגישה הרחיבה מעט את נקודת המבט והשאירה נקודות למחשבה.

שבת שלום, נעה דוד

מכון החליבה העתידי

מכון החליבה העתידי – מבט על

שנתית, וזאת בגלל – תקלה טכנית במשתלה בה הזמנו את השתילים, שגרמה להשמדתם. לאור זאת נאלצנו להתארגן מחדש ולאחר לחץ על המשתלה ובעזרת משתלה נוספת, הצלחנו לגייס שתילים לכ 200 דונם. בנתיים מתבצעות עבודות תשתית לתוספת חיבורי מים מאגודת מים חרוד שיאפשרו להגדיל, לגוון ולטייב את המים לשטחים המיועדים וגם לחלק מהשטחים הקיימים.

צאן – כאמור הציפייה שלנו שהענף יצא מתכנון המכסות ונוכל לממש את יתרונות הגודל שלנו והתוצאות המקצועיות המעולות (מהטובות בארץ), נראה שנכזבה עם מה שנראה כהצלחת החקלאים למנוע את תכניות האוצר להפסיק את התכנון. בעיית המכסה, נראה שתיפתר רק באם תהיה תפנית חיובית בביקושים לחלב כבשים, מה שמהווה שינוי מגמה לאחר כמה

טורבינות רוח - הטורבינות שאנחנו רואים ברקע באזור סירין שייכות לפרוייקט אחר באזורנו בנוסף לפרוייקט בגלובע שמחובר בימים אלה למערכת החשמל הארצית. פרוייקטים אלה מוקמים לאחר "שהתגלגלו" שנים רבות בנבכי הבירוקרטיה הישראלית ולאחר שהצליחו לחלוף על חסמים והתנגדויות רבות. הפרוייקטים המוקמים כנראה שעוררו מחדש את אנשי "שיכון ובינוי" מולם התנהל המו"מ בעצלותיים זה כשלוש שנים. עדיין ישנם פערים גדולים במו"מ, מה גם שעדיין לא ברור מבחינתם מספר הטורבינות שתאושרנה להם בשטחנו, מה שכמובן ישפיע על התחשיב הכלכלי שלהם, ובהתאם על הגמישות שלהם מולנו...

החקלאות בישראל - בחודשים האחרונים מתנהל מאבק החקלאים נגד חוק ההסדרים באמצעות מנסים אנשי האוצר לחסל את התכנון וההתארגנויות בענפי החקלאות כאשר האיום המיידי השנה הוא בביטול התכנון בענף הצאן, ביטול תוך שנתיים של התכנון בביצים, פתיחה של מכסות הדגים והוצאת הפטם מכל תכנון. ברור לכל בר דעת שהצעות אלה הן חלק מתוכנית רב שנתית של האוצר לחסל את כל התכנון ובכלל זה ברפת, וזאת בחסות המחאות החברתיות להורדת יוקר המחיה. נראה כי המאבק אותו מובילה התאחדות חקלאי ישראל צלח עד כה בכל הקשור בביטול הגזירה על ענף הצאן (הצלחה" שדווקא פועלת לרעתנו...) ובנוסף במספר נושאים הנוגעים להפחתת עלויות החקלאי המעסיק עובדים זרים. המחסור בתוצרת חקלאית בתקופת החגים, יתכן שגרם לחלק ממקבלי ההחלטות להבין את חשיבות השמירה על יכולות אספקת התוצרת החקלאית הטרייה באופן שוטף ומתוכנן, ובתקווה שיסייע להגעה להסדר כלשהו בענף הפטם, הסדר שהוא מחוייב המציאות והוכיח עצמו בשנים האחרונות.

במסגרת סקירה זו, לא ארחיב על התוצאות הכלכליות של הענפים החקלאיים והחברים מוזמנים לראות, לשמוע ולהשמיע בשיחת החברים שתתקיים ב 16/11

רפת נופים - החל מחודש אוגוסט ולאור העובדה שהחל מחודש זה התחלנו לחלוב אצלנו פרות שהגיעו ממשמר העמק (עגלות בוגרות הפנסיון בגזית), הפעלנו את התאגיד באופן שכל אחד מהקיבוצים מנהל את מערכת ההתחשבות שלו מול התאגיד המשותף, כך שהרפת המשותפת פועלת למעשה בשני אתרי ייצור עד למועד האיחוד המלא. מבחינת מועצת החלב שהיא הגוף המוסמך לאשר את האיחוד, התקבל לאחרונה אישור המיוחל לחליבה בשני אתרים ולמעשה מאחד את מכסות החלב של שני הקיבוצים לשנת 2015.

עבודות הבנייה מתנהלות במרץ רב והקמת הסככות כבר לקראת סיום עבודות הקונסטרוקציה, כמו כן אפשר כבר לראות את מיקום הקרוסלה במכון החליבה ההולך ונבנה. למרות זאת מסתמן כי לוח הזמנים לסיום העבודות יחצה את 31/12/2015 ונוכל לגזור את הסרט רק בתחילת 2016.

בענף הצומח נערכים לנטיעת כ 200 דונם שקדים מתוך 300 דונם שהיו מתוכננים השנה ומתוך כ 650 דונם בנטיעה רב

האתר החדש במושב רמות

פעילות חוויית הרוכבים היא כמעט בלתי אפשרית ולכן ייצרנו מודל עבודה שפישט את ההתחשבות בין השותפים, אבל לא בהכרח משקף את המציאות ולכן לא יוכל להמשיך לאורך זמן. הפעילות הקיימת לפיה כל המעורבות שלנו (מעבר למעורבות הפיננסית) היא במתן תעסוקה מזדמנת למס' בנים (לאחרונה החל להשתלב חלקית גם חגי עוז) ומתן שרותי כביסה, אינה נותנת מענה להחלטות הקיבוץ כפי שהתקבלו, ואף אינה עומדת בציפיות של השותף (אילן פלג) ולכן נראה כי לא ניתן יהיה להמשיך במתווה "הנוחות" בו אנו פועלים כיום. המשמעות היא שנצטרך לקבל בקרוב מאד החלטה האם אנו מעמיקים את המעורבות בתיירות כולל השקעה בפעילות חוויית הרוכבים עצמה, הקמת אתר בגזית (בשטח התיירות המוכרז) שיאפשר להביא לידי ביטוי באופן מוחשי יותר את מעורבות קיבוץ גזית וחבריו, תוך ניצול אפשרי של משאבים קיימים, או לחילופין, יציאה מבוקרת מפעילות תיירותית ומכירת חלקנו בסוויטה בטבע תוך מימוש השקעתנו.

שנים של האטה וצמצום מכסות. עד אז ולמרות שממועצת החלב מנסים לשדר אופטימיות, אנו מתמקדים בנושא ייצור הבשר ובהתאם לך מתקבלות ההחלטות לגבי ממשק הגידול.

לול – חיסול מבני הלולים שאזור הצפוני לטובת הרחבת הרפת העלה לדיון וניער את האבק מהיתר בנייה שהיה קיים לבניית מבנה חדש שיפצה על הקיטון מחד, ויגדיל את היקף הייצור והיעילות בענף מאידך. למרות התקלות ופגיעת "צומת הגידים" סיכומי ארבעת המדגרים מצביעים על תוצאות טובות מאד שמחזקות את הביטחון ביכולתנו לעמוד בהערכות הכלכליות לפיהן החלטנו על בניית התוספת.

שיקול מכריע נוסף היה היקף ואופן המימון עליו סוכם עם קיבוץ משמר העמק שמספק וימשיך לספק את האפרוחים. הכוונה לבצע את ההשקעה בהלוואה נוחה ממשמר העמק כנגד התחייבות שלנו לרכוש מהם את האפרוחים (מה שנעשה כבר כעת), כך שבפועל תהיה השפעה קטנה אם בכלל, על תזרים המזומנים.

סוויטה בטבע – אנו בסוף עונת התיירות ולקראת הדיונים וההחלטות לגבי "מה הלאה?"

היום כבר ברור שהכיוון שבחרנו הוא מעניין וייחודי מכל הבחינות. התגובות מאורחים שהיו והיקף הלקוחות החוזרים בפעם השנייה והשלישית מצביעים על שביעות רצון גבוהה. גם היקפי ההשקעה (הסיכון) וכתוצאה מכך תקופת ההחזר הקצרה ביחס לכל פעילות אירוח אחרת אותן בחנו.

ההכנסות עד כה הן מעל למצופה ובשנת 2015 תהיינה כ-2.7 מליון ₪ (סך כל הפעילות בחוויית הרוכבים המיוחסת לפעילות הלינה – בחוויית הרוכבים ישנן פעילות אחרות - שירותי קייטרינג, ימי כיף ועוד).

לאחר שבשנה שעברה פעלנו בנחל ציפורי (טבאש) וקצת כ"אורחים" בחמת גדר, הופעלו השנה שני אתרים נוספים "שלנו" בבית אורן (מחג הפסח) וברמות (החל ממחצית אוגוסט). בבית אורן הופעלו בנוסף לאוהלים, גם 8 קרוואנים שנשכרו על ידנו על בסיס לינות בפועל.

עם זאת, ההפרדה התמחירית של פעילות הלינה בתוך

האתר החדש במושב רמות

ויווה סביליה

**שירי משוררים ומלחינים מספרד
בביצוע סיוון רותם – סופרן
עודד שוב – גיטרה קלאסית
ביום חמישי – 12.11.2015
בשעה 20.30 במועדון**

בשילוב הדלקת נרות וברכות ומאפשרת לחברים לשיר, לקרוא ולהיות אקטיביים באירוע.

רחלי: "העבודה על היוזמה היתה מהנה מאוד. ידענו איך אנחנו רוצות שערב כזה יראה וכל אחת קיבלה על עצמה אחריות לחלק שאותו יותר אהבה ואילו התחברה".

יעל: "יצרנו טקס שיש בו טקסטים אהובים, שירים וחיבורים מתוך כוונה לייצר שלד שיהווה בסיס לקבלות שבת, במסגרתו בכל קבלת שבת יבחר חבר שייקח חלק פעיל ויקריא את אחד הטקסטים לבחירתו".

רחלי: "המטרה היא להנגיש את המסורת לאלה שאינם מכירים אותה וליצור חוויה שהיא ייחודית לנו.

כאמור, כמות החוברות, החלות וכוסות היין לא תאמה את כמות הנוכחים. בסיומה של קבלת השבת היה המועדון הומה אדם והאווירה בו הייתה נפלאה. הגיעו צעירים ומבוגרים, משפחות, סבים ונכדים והייתה התרגשות באוויר".

יעל: "זה היה ממש מפתיע ומרגש במובן החיובי. למרות שצפינו שקהל היעד יהיה משפחות, הגיעו רבים מכל השכבות ובמגוון הרכבים". במהלך קבלת השבת יניב ערבה וליאת הרשקוביץ שרו שירים שבחרו מתוך החוברת והקהל הגיב בשירה. "לא נערכנו לכזו כמות של אנשים אבל כולם קבלו זאת בהבנה ובעיקר הרגשנו שהערב היה בנוי נכון ויצר חוויה משמעותית אצל רבים".

רחלי: "בהמשך נצרף את דרשת פרשת השבוע בשאיפה שבעתיד אנשים נוספים ייקחו חלק אקטיבי".

הן מבטיחות שלקראת קבלת השבת הבאה יערכו לכמות גדולה יותר, ולראיה 30 חוברות נוספות הודפסו. **מחכים לכם ביום שישי ה 20 בנובמבר בשעה 18:00 במועדון.**

פרשת חיי שרה (איתן קליש)

איזו זוגיות הייתה בין שרה ואברהם? האם יש קשר הפוך בין אמונה גדולה לזוגיות, או בכלל ליכולת לחיות חיי משפחה תקינים?

נדמה לי שפרשתנו מוכיחה את נכונות הטענה הזו, ואברהם עם כל היותו מאמין גדול, נכשל כאיש משפחה.

חכמים (חז"ל) סברו כי מותה של שרה, שבא במקרא, מיד אחרי פרשת העקדה, נגרם לה מפני מעשה העקדה, והעובדה שאברהם לא התייעץ איתה לפני מעשה הציקה להם מאד. וכך אומר המדרש: "חזר יצחק אצל אמו ואמר לו, אן היית ברי (בני)? אמר לה נטלני אבי והעלני אבי הרים והורידני גבעות וכו' ובנה מזבח ונטל את הסכין לשוחטו וכו'. אמרה לולא אותו מלאך כבר היית שחוט. צווחה שישה קולות עד שמתה" (ויקרא, ר, כ, ב).

נראה לי שהקו הזה של ניתוק רגשי, בעיקר מצד אברהם, והתעלמות ה' מקיומה של שרה, מאפיין את יחסיהם מתחילת יציאתם לדרך מחרן לכנען: רק לאברהם ניתן הצו להתנתק מכל

צוות קהילת התחדשות שהחל להתכנס לפני כחודשיים מרבה בעשייה בתחומים המשיקים למסורת ומעוררים עניין בקרב מספר לא מבוטל של חברים.

מתוך צוות קהילת התחדשות ששם לו למטרה להנכיח את הזהות היהודית בגזית נולדה **קבוצת שיח"ה** – שוחרי יהדות חילונית הומניסטית, מתוך כוונה לעסוק בשיח אודות חומרים מהמקורות, פשרם וקישורם למציאות החילונית שלנו.

טלי גורן ספיר, ממובילות קבוצות שיח"ה (בשיתוף יונתן נילי), לומדת זה שנה רביעית ב"תמורה" מכון להכשרת רבנים חילוניים ובדרכה להסמכה.

"אני ממקדת את היכולות והידע שלי בגיבוש זהות יהודית, חילונית, הומניסטית. כחלק מתפיסת עולמי, האדם הוא הריבון וכל התופעות התרבותיות הסובבות אותנו מקורן באדם. הקבוצה נועדה לגבש ולחזק בדיוק את האמונה הזו, שלנו כיהודים, חילונים, הומניסטים יש הזכות והחובה להכיר את מקורות התרבות ולעשות בהם כרצוננו.

כך נהגו לאורך כל הדורות (ועל כן זו מסורת) – הכירו את התרבות והתאימו אותה לזמן ולמקום".

אופירה.א: במשך תקופה די ארוכה אני מעוניינת בלימודי תנ"ך. גישתי בישובים בסביבה ובגישושי הגעתי לשלומית מעין דור. שלומית אמרה לי: "למה את מחפשת בחוץ כאשר אצלכם בגזית ישנה טלי שלמדה הנחייה מסוג זה (תנ"ך לחילוניים)

פניתי לטלי והיא השיבה שהיא כבר זמן מה מעוניינת לקיים פורום כזה בגזית, כמובן שמאד שמחתי. לקח זמן עד שזה יצא לפועל, אך כל פעם שפגשתי את טלי במדרכות היא עודדה אותי ש.. אוטוטו זה קורה ואכן זה קורה.

כיצד בנויים המפגשים?

עד כה התקיימו שני מפגשים שעסקו בפרשות בתורה. אחרי קריאה משותפת של הטקסט המקראי הנבחר מובא מקור מודרני המהווה פרשנות נוספת ונוצר שיח בין חברי הקבוצה כל אחד מהחיבור ומהמקום הפרטי שלו.

המפגש הראשון עסק בהתחלות כאשר הטקסט המקראי שליווה את המפגש היה פרשת בראשית. המפגש השני סביב פרשת נוח דנו במועדי ב' – כיצד אנחנו מתמודדים עם תכניות שהשתבשו. המפגש הבא יעסוק בפרשת לך לך.

אופירה.א: אמנם היו לנו רק שתי פגישות אך בשבילי הן השאירו טעם של עוד. אני נהנת מאד מהתכנים, הידע וצורת ההנחיה של טלי. נוסף לכך יצאתי נשכרת מללמוד בקהילה שלי כי זו הזדמנות לא שיגרתית למפגש עם אנשים

למי מיועדים המפגשים?

המפגשים מיועדים לכולם, כל מי שמוצא חיבור, יותר ממוזמן לקחת חלק, להקשיב. חשוב לנו במיוחד השיח עם הצעירים שטרם עסקו בתכנים הללו והנושאים הם בוסר עבורם.

המפגשים מתקיימים בימי חמישי במשרד החינוך. עקבו אחר לוחות המודעות.

בואי כלה

אפילו **רחלי קרן**, מימי בהן ויעל סורוקה האמונות על קבלות השבת לא האמינו לביקוש העצום ולכמות האנשים שהופיעו בקבלת השבת הראשונה שערכו.

שלושתן עשו עבודה יסודית ויצרו חוברת המהווה בסיס משותף של שירים, פיוטים וטקסטים אהובים, על בסיסה בנוי הערב,

הם ואנחנו – המשך...

האם ג'מאל שייך להם או לאנחנו?
רסאן ועודאי אבו ג'מל – ערבים, בני דודים משכונת ג'בל מוכבר שרצחו ששה בני אדם בבית כנסת בהר נוף. ארבעה מתפללים מתו במקום. שוטר תנועה שהסתער עליהם מת מפצעיו למחרת הפיגוע. מתפלל נוסף מת מפצעיו לאחרונה.

האם רסאן ועודאי שייכים להם או לאנחנו?
זידאן סייף – ערבי דרוזי, שוטר תנועה, מהכפר יאנוח ג'ת שנהרג במהלך הסתערות על המחבלים בהר נוף ועל כך קיבל את איתור המופת ממפכ"ל המשטרה.

האם זידאן שייך להם או לאנחנו?
אלמונים מתג מחיר – יהודים, שניסו לשרוף משפחה שלמה בכפר דומא ו"הצליחו" לרצוח ארבעה: אב, אם ושניים מילדיהם שאחד מהם תינוק.

האם אותם אלמונים מתג מחיר שייכים להם או לאנחנו?
ריצ'ארד לייקין – יהודי, פעיל שמאל בארגון "תג מאיר", ארגון שמתנגד נחרצות לטרור יהודי כמו זה של "תג מחיר", שנפצע אנושות בפיגוע האוטובוס בארמון הנציב ומת מפצעיו.

האם ריצ'ארד שייך להם או לאנחנו?
יואב אליאסי (הצל) – יהודי, העלה פוסט לאחר שריצ'ארד לייקין מת מפצעיו שבו כתב "מה שמראה לכם שלא משנה כמה אתם בשמאל, תפעלו למען הערבים ותמכרו ותבגדו בעם שלכם בשם הנאורות, כשיגיע המחבל לא יזיז לו כלום מהפעילות שלכם, והדבר היחיד שהוא יראה, זה יהודי ובשבילו הדם שלכם הוא בדיוק כמו של הדתי או המתנחל שישב לידכם" תגובת מעריציו לפוסט הייתה: "יימח שמו וזכרו!!!" כתב אחד; "בשבילי עוד מחבל מת", כתב אחר.

האם הצל ומעריציו שייכים להם או לאנחנו?
אחמד מנאסרה – ערבי, בן 13.5 מבית חנינא שיחד עם בן דודו פצע קשה מאד נער בן גילו בפסגת זאב.

האם אחמד שייך להם או לאנחנו?
אחמד עיד – ערבי, נולד בכפר דבוריה, פרופסור לרפואה ומנהל המחלקה הכירורגית בבית חולים הדסה הר הצופים. טיפל בנער בן ה-13 שנפצע קשה מאד בפסגת זאב.

האם אחמד שייך להם או לאנחנו?
"קומץ" אוהדי בית"ר ירושלים – יהודים, ששרו שירי הלל ליגאל עמיר, רוצחו של ראש הממשלה יצחק רבין.

האם אותו "קומץ" אוהדי בית"ר שייכים להם או לאנחנו?
המון בעפולה – יהודים, שעשו ניסיון לינץ' בערבי מדובריה בעל דוכן שוארמה בעיר, לאחר פיגוע שהתרחש בקרבת מקום זמן קצר קודם. הלינץ' נמנע רק בזכות התערבות מהירה של המשטרה.

האם ההמון בעפולה שייכים להם או לאנחנו?
ולסיום אצטט קטע מתוך השיר "עפולה" של להקת "שוטי הכפר" בה ההיתי חבר בשנות ה-80 של המאה הקודמת, אשר מספר על אירועי גזענות קשים שקרו בעפולה, בעקבות רצח שני מורים על הר הגלבוע.

כתב דני שכנר:

**אז יצאו השדים מתוך הבקבוקים
והלכו לחפש ג'וקים מסוממים**

פרשנות לשיר:

משפט ראשון – אין צורך להסביר, כולנו רואים כל יום שדים שיוצאים מתוך בקבוקים.

משפט שני – בכדי להבין אותו יש צורך בידיעת היסטוריה. רמז – קשור להתבטאות רמטכ"ל לשעבר.

עכשיו אני "בטוח" שכל אחד מאיתנו יודע מי שייך ל"הם" ומי שייך ל"אנחנו"!

עברו ממשפחתו ומארץ מולדתו ולצאת למסע אל כנען הלא-ידועה. רק לו ניתנה הברכה, רק אתו ה' מדבר כל הזמן. עם שרה לא מתייעצים, לא שואלים לדעתה להרגשתה וכו'. היא אכן הולכת אחרי אברהם. כמה חודשים אחרי הדברים האלה אברהם מחליט לרדת למצרים מפני הרעב. ושוב, שרה שותקת ונלווית אליו. כאשר ה"זוג המלכותי" מתקרב למצרים, אברהם עושה מעשה מדהים כאשר הוא מציע לשרה להעמיד פנים שהיא אחותו, כי ברור לו שפרעה יחשוק בה בגלל יופיה, וחיינו שלו יועמדו בסכנה, וחץ מזה הוא עשוי להתעשר מ"הקומבינה": "אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך" (י"ב, י"ג).

ושרה? גם כאן היא שותקת, וממלאת אחר הנחיות אברהם. מזימתו של אברהם כמעט הצליחה, הוא קיבל הרבה רכוש וכסף מפרעה, תמורת שרה, אך פרעה גירש אותו מהר ובבושת פנים ממצרים, כאשר נודע לו על דבר המרמה הזה.

הם ואנחנו – אוקטובר 2015

עמיר אברמוביץ

לאחרונה, בזמן אינתיפאדת הסכינים (שם זמני) שמעתי אנשים שמסבירים לי ש"אנחנו" מאד שונים מ"הם". ההסבר שקיבלתי היה ש"אנחנו" בעלי תכונות כגון טוב לב, אכפתיות, אומץ, תבונה ו"הם" זה משהו אחר לגמרי ובקיצור ההיפך.

מאחר שנתקלתי בבעיה למי בדיוק הכוונה ב"אנחנו" ולמי הכוונה ב"הם" רשמתי לעצמי מספר דוגמאות של אנשים ואירועים מהתקופה האחרונה וניסיתי לסווג אותם ל"הם" ול"אנחנו".

מאחר שנתקלתי בקושי בביצוע המשימה אבקש ממך הקורא/ת לעזור לי.

מוחמד א' (הסיפור והשם בדויים) – ערבי, תושב כפר מסר שזרק אבנים על רכבים שעברו בכביש המוביל לגזית. מוחמד לא בוחל במעשים פליליים בימי חול או בימי חג. בזמנים בהם יש מתח בין יהודים לערבים הוא מוצא את ההזדמנות להיות "גיבור לאומי" לפחות בעיני עצמו.

האם מוחמד א' שייך להם או לאנחנו?
מוחמד ב' (הסיפור והשם בדויים) – ערבי, תושב כפר מסר, עבד בעבר בפלזית. מאמין בשכונות טובה בין יהודים לערבים. מתבייש עד עמקי נשמתו בכך שבתוך כפרו ישנם אנשים כמו מוחמד א'.

האם מוחמד ב' שייך להם או לאנחנו?
עלא ראיד אחמד זיוד – ערבי, תושב אום אל-פחם בן 20, שביצע את הפיגוע בצומת גן שמואל, פצע קשה מאד חיילת ועוד 3 אחרים. האם עלא שייך להם או לאנחנו?

בניהו ארזי – יהודי, שהשתלט על המחבל בצומת גן שמואל ומנע יחד עם שניים נוספים מעוברי אורח להרוג את המחבל.

האם בניהו שייך להם או לאנחנו?

חאלד מורעי – ערבי, פאראמדיק מד"א שטיפל בחיילת שנפצעה קשה מאד בפיגוע בצומת גן שמואל.

האם חאלד שייך להם או לאנחנו?

ג'מאל חכרוש – ערבי, תת ניצב במשטרה, תושב כפר כנא, סגן מפקד מחוז חוף. היה השוטר הבכיר ביותר בזירת הפיגוע בצומת גן שמואל.

מענף הבינוי והתשתיות:

לידיעת החברים:
החל מחודש נובמבר הטיפול בתיקונים של דלתות וחלונות (לא עץ) עובר לענף בינוי ותשתיות.

ברצונינו להזכיר לציבור פניות בנושאים:

- אינסטלציה

- בינוי

- חשמל

- תיקון דלתות

יש להשאיר הודעה במס' טלפון:

8824 או 277 #

חיובי אינסטלציה, בנין ונגריה יחויבו בהתאם למסמך שאושר ע"י הנהלת הקהילה ומנהלת הדיור מתאריך 27.04.2013.

בו החיובים על אביזרים בשוטף כגון: קלחות, ידיות טוש-ברז, צינוריות, צילינדרים וכ"ו יעשו ע"ח החבר.

אנא קחו זאת לתשומת ליבכם....

בברכה ענף בינוי ותשתיות ומנהלת הדיור

ברכות מועדת צעירים:

ברכות לגיוס:

לעופרי בר שדה שרות קל נעים ומעניין.

ברכות לשחרור:

לשחף ספרן

עמית פלג

מקס רבינוביץ

השתלבות מהירה בחיים האזרחיים.

ברכות לחניכי הנעורים

הרבה ברכות מגיעות לבני ובנות הנעורים, מכיתות ז-יב, אשר פעלו, בנוכחות כמעט מלאה, להתרמת חברי/ות הקיבוץ ביום מבצע "הקש בדלת" ב 19.10 והצליחו להתרים קרוב ל 7,000 ש"ח.

ניצחו על המלאכה, המדריך והמדריכה אלון וארבל והמדריכה התנועתית גבי.

תודה!

תודה גדולה לאלקה אשל וצוות הארכיון, שבמשך של השנה טורחים, אוספים ושומרים את כל חומרי התרבות. תודה מיוחדת לאלקה על עיצוב הויטרונות והתערוכות ולאורך שנת חגיגות ה - 65 לקיבוץ.

טלי אלון ו. תרבות

נמסר מהמרפאה:

1. אנו מזכירות כי באפשרות החברים לפנות למרפאה עומר בימים בהם הרופאה לא נמצאת, ולזמן אליה תור באופן עצמאי.

2. החברים המבקשים להשאיל כסא גלגלים / הליכון / כסא מקלחת וכו' לשימוש זמני או ממושך, יפנו אל אלה הרשקוביץ, מנהלת הבית הסיעודי, ובתום השימוש יהיו אחראים להחזירו.

במידה ואין את הציוד הנדרש בבית הסיעודי, על החבר לפנות לסניף יד שרה (סניפים קרובים בכפר קמא, בעפולה ובבית חולים העמק) ולהסדיר את תשלום הפיקדון (ניתן גם טלפונית) ואת תנאי ההשאלה.

ברכות!

ברכות חמות לאסתר לבנון - מורדוך על היבחרה לקדנציה נוספת בהנהלת מרצ, ולוועדת החוקה של המפלגה.

בהצלחה!

תזכורת

בתאריך 20.11 נוסעים לספארי!!!
פרטים על לוח המודעות

בתאריך 11.12 הופעה של זקני הכפר
פרטים בקורב...

זוהי רשימת כותרים בלבד. רשימה מלאה עם תוכן הספרים וביקורות גולשים נמצאת באתר הספרייה באינטרנט: <http://gazit.library.org.il> במדור: "ספרים חדשים" על סרגל הכלים.

אין צורך בסיסמא על מנת להיכנס לאתר (ניתן להגיע לאתר הספרייה גם ע"י חיפוש בגוגל וגם דרך אתר גזית).

ברכות לעופר לפידות

מילות פרדה לעפר לפידות בנחיתתו האחרונה. נוסעים וצוות יקרים..

את המטוס הגדול הזה ינחית היום בטיסתו האחרונה כטייס פעיל עפר לפידות. השבוע ימלאו לעפר 65 שנה, ולמרות שהוא נראה כמו עלם צעיר, זהו הגיל בו קבע המחוקק שעל טייסים ותיקים להשיל את כנפיהם.

עפר יליד 1950 בן קיבוץ גזית מסיים את פרק הטיסה בחייו שהחל עם גיוסו לחיל האוויר בשנת 1969.

46 שנים של טיסה פעילה ורצופה ללא הפסקה.

בשנים הללו טס עפר על מגוון מטוסי קרב, פיקד על שתי טייסות קרב, פיקד על ביהס לטיסה ועל בסיס רמון. במלחמת לבנון הראשונה בהטיסו מטוס f15 מעל רכס החרמון הפיל מטוס מיג 23 סורי.

עפר הדריך והוביל עשרות רבות של טייסים בחיל האוויר שחלקם מטיס היום גם את מטוסי אלעל.

עפר תת אלוף במילואים, ממשיך וימשיך לשרת במילואים ולתרום מנסיונו הרב.

גם אם הנחתת מטוסים כל חיך עדיין כל נחיתה בה אתה צריך להפגיש מטוס ג'מבו שבו 450 נוסעים השוקל כ 250 טון במהירות של כ 250 קמ"ש עם מסלול בטון..

אתה צריך להיות דרוך ומרוכז מאוד, הרבה מאוד אנשים מפקידים בידך את חייהם אין כאן מקום לטעויות.

עפר הוא האיש שיעשה זאת היום לאחרונה... עם דמעה של התרגשות בזית העין אך גם נחישות ומקצוענות ללא פשרות. אתם יכולים לסמוך עליו.

אנחנו כאן בתא הטייסים מצדיעים לך עפר..

ואתם הנוסעים והצוות זהו בדיוק הזמן להודות ולהוקיר את עפר על מעשיו ועל מה שהוא

במחאות כפיים חזקות שהוא יוכל לשמוע כאן בתא הטייסים.

טייס שב הביתה...

אלי גרנית. חניך, מדריך וחבר...

ספרים חדשים בספרייה נובמבר 2015

סיפורת

- בגידה, מאת: כריסטופר רייך
- טובת הילד, מאת: איאן מקיואן
- שיר לאיזי ברדלי, מאת: קריס בריי
- שטן בירושלים, מאת: נעמי רגן
- מחפשים את אלסקה, מאת: ג'ון גרין (אשמת הכוכבים)
- החברה הגאונה, מאת: אלנה פרנטה
- הבת האפלה, מאת: אלנה פרנטה
- ואז הבליח אור, מאת: אברם קנטור
- פרלה, מאת: קרולינה דה רוברטיס
- סומרסט, מאת: ליילה מיצ'ם
- ים ביני לבינך, מאת: נורית גרץ
- תוחלת החיים של אהבה, מאת: ינץ לוי
- הכלה המתחזה, מאת: ננסי ריצ'לר
- כוכב בודד, מאת: פאולינה סיימונס
- אל תגיע בזמיר, מאת: הרפר לי (תרגום חדש)
- צבעים נמלטים, מאת: ליסה בר
- הנערה ברשת העכביש, מאת: דיוויד לגרקרנץ (ספר רביעי בסדרת "מילניום")
- האיש שלא רצה להיות קטן, מאת: אילן הייטנר
- השידוך, מאת: איב האריס
- עמק הפלאות, מאת: אמי טאן (חוג שמחת המזל)

עיון

- היינו התקומה, מאת זאב צחור

ילדים ונוער

- יומנו של חנון, חופשה על גלגלים, מאת: ג'ף קיני
- הקמע, הברירה מלוסין (6), מאת: קאזו קיבואישי
- משימה עולמית (20) קוראיה, צמח האלמוות מהאזור המפרז: גלילה-רון פדר-עמית
- משימה עולמית (21) בלגיה, מלחמת היהלומים, מאת: גלילה רון-פדר-עמית
- מנהרת הזמן (65) הקרב בעמק האלה, מאת: גלילה רון-פדר-עמית
- מנהרת הזמן (66) מועדון המעריצים של רש"י, מאת: גלילה רון-פדר-עמית
- סופר סטרייקה 1,3,4,5, קומיקס המבוסס על סדרת הכדורגל. - לשבור את הקרח, דיסני
- לשבור את החזיר, מאת: אתגר קרת
- הספר הפנטסטי של נורית זרחי, ציורים: רותו מודן
- אין שם אריה בכלל, מאת: נורית זרחי
- שבלול בצנצנת, מאת: רינת הופר
- נסיכת השמש, מאת: דויד גרוסמן
- כשאיה ראש ממשלה, מאת: נרי אלומה
- ספר החגים, מאת: הרב מנחם הכהן, ציירה: אלונה פרנקל

ועדת חתונות / יונתן קנסקביץ'
 "הוא יחזור הביתה, יוריד את המדים שלו, יתקלח, יאכל משהו ואז אני אפרד ממנו".

רעש של אופניים מתקרבות, דלת נפתחת.
 "הנה הוא...תנשקי אותו מהר, תובילי אותו למקלחת, תשליכי את המדים לכביסה, עוד מעט זה קורה".

הם הכירו מגיל אפס וסומנו מהרגע הראשון בו דרכו בבית הילדים. "יאיר ונגה, נגה ויאיר, הכתובת שלהם מרוחה על הקיר". ואכן, כל הקיבוץ ידע מה לרצות מהבת של המזכיר והבן של מרכז ענף הרפת. כולם הובילו אותם להתאהבות בין אושוויץ לבירקנאו, כשהיא בכתה והוא חיבק אותה, קצת אחרי שהקריאה את "העיירה בוערת".

משם לצבא, קורס משקיות ת"ש, טלפונים, חמשושים, פורים. טקס סיום קציני חי"ר. אפילו ההורים נסעו יחדיו על חשבון ועדת בנים בצבא, גאים בגוזלים.

את הטיול לחו"ל הם עשו בנפרד מטעמי קבע. אז בעצם אזרה אומץ בפעם ראשונה וטסה לבדה למרות שידעה שבקיבוץ יעקמו עין. צחוק הגורל ושבוע לאחר הנחיתה בהודו פרצה האינתיפאדה השנייה ודאגה להחזיר אותה הביתה. הימים היו ימים מדממים לשמאל ולימין והוא היה זקוק לה אחרי ירייה אחת לא במקום. שיחה אחת עם חבר קרוב של שניהם והיא התייצבה בחדר האוכל של יום שישי. "היא חזרה מהר לא?". שניצל עם פירה, קפה בזולה מחוץ לחדר, עבודה בחינוך, קיבוץ. אז זהו. עכשיו היא קוצרת את מה שזרעה וההורים רק רוצים נכדים, מחכים לפצות.

מאז ברצלונה שהיא סופרת את קיצם לאחור. על סלט של סרטנים ופירות ים שלא העריך היא החליטה שלא עוד. הוא יצא מהמקלחת מאושר והביט בה, מגבת על מותניו ושיזוף צבאי על מרפקיו. "אללה, איך התגעגעתי אלייך יא נוגי, את כל כך יפה" הוא אמר בקול מתוק, כמעט ממיס אותה בטון הגברי שפעם העריצה.

"תהיי חזקה, תחכי שהוא יתלבש ויאכל, מגיע לו לאכול לפחות". היא עמדה והסתכלה עליו בעוד שהוא בלס את השניצל והפירה שנשארו מעוד שישי בחדר אוכל, זו הייתה המנה האהובה עליו. "את יודעת...חשבתי עלינו הרבה במילואים...והגעתי למסקנה מאוד ברורה..." הוא עצר את הלעיסה של הביס הכמעט אחרון. "אני ידעתי מהרגע הראשון...אבל חכיתי...חכיתי להבין יותר...אולי חכיתי יותר מידי" הוא קם והתחיל ללכת לקראתה, בעוד שהיא התחילה ללכת לאחור.

הוא חלף על פניה ונעלם בחדר השינה. ליבה החל לדפוק במהירות עצומה. "אולי זה בסוף יבוא ממנו...איזה מזל..." פתאום הרגישה קצת לא נעים ממנו.

הוא יצא, לבוש במכנס עבודה קצר וגופיית סבא ובידו קופסא אדומה מאוד. "אסור לי לספר לך את זה אבל המעמד מחייב. היינו בשכם השבוע, נתקלנו וכמעט נהרגתי מטיל. אני רוצה שתהיי אשתי, רוצה גם? מאחוריו עמדו שאול המזכיר, הוריה, הבנות מהכיתה, הבנים המקניטים, תינוק.

"ברור". את החודשים הבאים נגה העבירה בלוגיסטיקה עניינית. משווה מחירים של ספקים חיצוניים, לא מסתפקת במה שיש לקיבוץ להציע. מספרת בגאווה לבנות הכיתה, טועמת קיטרינג, מעדכנת את ההורים, בוחרת דיג'י וכמובן, שמלה.

בשמלה היא השקיעה הכי הרבה, יודעת שהיא הראשונה

שמתחתנת מקבוצת שיבולים והמעמד מחייב. בבן יהודה קיבלה דו"ח כי לא שמה לב לשילוט, מזל שגם את הדוחות הקיבוץ משלם.

"ועדת חתונות שלי" הוא קרא לה והיא חייכה חיוך יעיל. בלילות הייתה עומדת מול המראה במקלחת ובוהה בהשתקפותה העירומה בשקט. מדמינת את השיר לחופה ואת ענידת הטבעת בעוד שנוף ילדותה משתקף מן הגבעה עליה בנו המייסדים את בריכת השחייה, שם התקיימו כל החתונות של בני ובנות הקיבוץ ללא יוצאים מן הכלל, שם כולם "קפצו למים".

"מתי הוא יגיע כבר? לצבא הוא לא מאחר אף פעם!". החדר התמלא בחבר'ה כשאימא שלה הגיעה במפתיע כשבידה זר פרחים בסגנון שבועות משודרג.

"אימא נו...!!!!!!", אמרתי לך שאני לא שמה את זה על הראש". נגה התאכזבה. לא כך רצתה שייראה היום המאושר בחייה "שימי שיר שאת מתחברת אליו כשהוא נכנס, משהו ישראלי כזה". אמרה אחת הבנות. "מי הזמין אותך לפה בכלל?" נגה שמעה ולא הקשיבה, רק הביטה בשעון.

ארז הצלם הגיע בדיוק בזמן. ארז הצלם היה חייל של יאיר בתקופת לבנון וזו הייתה הבחירה היחידה שיאיר עשה בחתונה. "ארז הוא גבר! אפשר לסמוך עליו".

פלאש המצלמה העיר אותה ממחשבותיה המדויקות. שלב השפתון הגיע ועמו התחושה המוכרת שהנה זה קורה. הכול יתחיל וייגמר היום. עוד כמה שעות והיא תעמוד שם, קדושה וברוכה, מול כל אוהביה, תתקדש למוסד הרבני הלא ידוע. "את יכולה רגע לעצור עם השפתון?" שאל ארז הצלם בנימוס. המאפרת עיקמה פניה וחיכתה לו שיתמקם בנקודה אסטרטגית. "סבבה, אפשר להמשיך". שבע דקות והשמלה התגלשה על גופה בצורה חלקה ולבנה, "את מושלמת!!!" כולן צעקו לה.

דפיקה בדלת, יאיר הגיע. "הוא ייכנס ואלך לכיוונו מחויכת...הוא ינשק אותי ואני אצחק ואומר לו שהוא חתיך ככה".

הוא נכנס, לא לבוש והיסטרי "היה איזה עניין ברפת!! אני חייב להשתין". הוא נעלם אל תוך המקלחת. "לא נורא נגה, הוא בלחץ, הוא לא מבין נו...הוא גבר". נגה התיישבה בכבודות על המיטה.

עשר דקות איחור ויאיר יצא רטוב ומדמם מצווארו. "נחתכתי בגילוח, וואו! תגיד? זה לא קצת יותר מידי איפור?".

פתאום הוא נראה מטופש בחליפה שבחרה לו וניכר שלא נוח לו. ברקע התנגן השיר של אריק איינשטיין, "אהבה ממבט ראשון". ונגה רק חיכתה שינשק אותה. פלאש סינור את שניהם בזמן שנכנסו לרכב הריק והמקושט בחופזה. "מכל החברים שלו בסיירת ובקיבוץ הוא לא יכול היה למצוא מישהו שינהג לנו???".

כביש מהיר, השעון מתקתק. המטרה: צילומי נוף/חוץ.

"לא מתאים לארז!! אני לא מבין למה צריך להתרחק מהקיבוץ?!" "אתה מתכוון לומר לי משהו על השמלה?".

יאיר צחק ואמר לה שהיא נראית נהדר והלוואי והייתה נראית ככה כל יום. נגה נעלבה והרכב עצר ליד הפסל של אלכסנדר ז'יד. ארז הצלם צילם עוד תמונה ועוד תמונה. "תתחבקו רגע, תתנשקו...תלחש לה סוד...תרים אותה רגע...תלכו לשם... תחזרו". הרכב המשיך לנסוע והיא לידו, מביטה במראה הקטנה שהמאפרת השאירה לה, חינם.

אז מה רואים?..

אסתר לבנון – מורדוך

“הפעם נתחיל בהמלצה שאיננה מתחום הבידור וה”אסקפיזם” לשעות הפנאי, אלא בהמלצה חמה ביותר לצפייה בסידרה דוקומנטרית משובחת בת 3 פרקים.

“**מגש הכסף**” היא סדרת טלוויזיה דוקומנטרית על המצב הכלכלי והחברתי של מדינת ישראל שנצורה על ידי דורון צברי ואמיר בן-דוד.

הסדרה מורכבת משלושה פרקים: הפרק הראשון מועבר על ידי גיא רולניק, הפרק השני על ידי ירון זליכה והפרק השלישי על ידי דני גוטווין.

הסדרה שודרה בערוץ 8, וניתן לראותה בהוט ו.י.א.ו.די. ב”תכניות מערוצים” בחינם. על פי “TheMarker”, תוך שבועיים מעלייתה לשידור, נחשפו יותר ממיליון איש לסדרה ולסרטונים קצרים מתוכה שהופצו ויראלית באינטרנט.

הרף שהציב לעצמו, היוצר דורון צברי היה גבוה: להסביר, בתוכנית כלכלית, את המצב המורכב בישראל באופן שייגע ויעורר את ההמונים למחאה.

כך, שמחד, זו סידרה שהיא בפרוש תוצאה של גלי המחאה החברתית מ-2011, ומאידך, חוששת מהרדמת הערנות של הציבור ושל מובילי דעת קהל, לגבי הסוגיות החברתיות-כלכליות, בעזרת דיון מועצם בנושאי הביטחון והמדיניות (גם אם אין, לא מזה ולא מזה)

הסדרה החדשה עוקבת בשלושה פרקים אחרי שלושה גיבורים: העיתונאי והעורך גיא רולניק (מקים “דה מרקר” וסגן מו”ל “הארץ”), החשב הכללי לשעבר באוצר ירון זליכה, והפרופ’ להיסטוריה דני גוטווין.

דרך הנתונים שהם מספקים, ובאמצעות הרצאות ומידע וגם אנימציה וקריינות קצביים שמוסיפים צברי ושותפו ליצירת הסדרה, העיתונאי אמיר בן דוד, נפרשים ב”מגש הכסף” חוליות של הכלכלה הישראלית, באופן נגיש ובהיר, שמתאים גם לציבור הרחב, וגם לשיעורי מחנך בכתה, שנמנעים בדרך כלל מנבכי הדיונים הכלכליים.

הסידרה מקווה שהציבור (אנחנו) מבין אפילו באינטואיציה שהחולי של קשרי הון/שלטון/תקשורת ממשיך ומתעצם, והרבה על חשבון האזרח והאזרחית. בהווה, ועל חשבון העתיד שאנו מבטיחים לילדינו.

ובמעבר חד (כמו שאומרים בחדשות), לא נתחמק מהמלצה (זהירה...זהירה...) גם בתחום ה”בידור” ובקטגוריית סדרות המתח.

הפעם באמת לצופים וצופות עם עצבים חזקים ונכונות להתמודד גם עם סצנות קשות בתוך סדרות שהן איכותיות בסוגן, במסגרת סדרות שעוסקות ברציחות סדרתיות: הסדרה הצרפתית “**עדים**”, והסדרה הסקנדינבית/אמריקאית “**קוד 100**”. שתיהן נכנסו לשידורי הוט לאחרונה.

משולבים בהן רגעי מתח ואימה, עם חדירה לפסיכולוגיה ולמערכות היחסים המורכבים של החוקרים והחוקרות שמוליכים דיאלוגים נבונים מעבר לממוצע המקובל בסדרות מתח/משטרה סטנדרטיות.

לשתי הסדרות משותף אלמנט “נוצרי” מסוים, של מטען רגשי אשמה והחמצה בליבם ותודעתם של החוקרים, וחיפוש אחר מעין “כפרה וישועה” שמניע אותם להגיע לחקר האמת ולהציל קרבנות של הפשע.

כאמור, שוות צפיה וראו הוזהרתם/ן.

“כל כמה דקות תבדקי שלא יורד לך המייקאפ, חם היום!”. הלבבות שקישטו את החלון החלו לעוף לכל עבר ונגה הביטה איך הדבק לא מחזיק נסיעה של פעם בחיים.

השעה הייתה 18:00, מרחוק כבר ראו את הקיבוץ “וואי, יש חדשות, סאעעמק!!! זה רק תחנות ערביות פה”.

בום!!!

המראה של נגה ניפצה את מצחה ופתחה בו פצע שותת דם בצורת וי. נגה נגעה במצחה, זרם דם אדום וקר עשה דרכו בין אצבעותיה אל עבר שמלתה. “כבר בא” הוא אמר והשאיר אותה המומה במושב, מתקדם בקור רוח אל הרכב המשפחתי החבוט שמשום מה בחר לעצור בפתאומיות גורלית.

מהרכב יצאה משפחה שלמה, דתיים. אבא, אימא ושלושה ילדים נפגעי הלם. נגה יצאה גם היא “רק שאף אחד לא נפגע, שלא תלך החתונה”, היא חשבה לעצמה בעוד שארז הצלם הגיע בריצה מהרכב שנסע ממש מאחוריהם. “את מדממת, תני לי רגע” ארז הצלם מיהר אל רכבו וחזר עם חולצה ששמר לערב. “תחזיקי אותה על המצח שלך עד שנגיע למיון, זה חתך עמוק, חייבים לתפור או משהו כזה”. נגה החלה לדמוע מכאב ועלבון בעוד שיאיר בחן את הפגיעות ברכבם. “אני אדבר עם שמעון מהמוסך, יהיה בסדר”.

נגה לא האמינה...אמצע הכביש בדרך לקיבוץ והיא על השוליים בעוד שמשפחה דתייה בוהה בה בהלם.

“אמא תראי..היא כלה!” אמרה אחת מבנות המשפחה, “מזל טוב!!!” אמרה האם. “שהשם יברככם”.

נגה הביטה ביאיר שעקב בעיניו אחרי המים המשפריצים מן הרדיאטור שנקרע לגזרים. “אני אלך ברגל לקיבוץ, צריך לסדר את המקרן, החברה עשו לנו סרט הפתעה, לא נעים. ארז... קח פיקוד”.

מיון, ארז הצלם החזיק לנגה את היד בעוד שרופא אחד הדביק את מצחה ושלושה אחרים ניקו ביסודיות כיורוגית את כתמי הדם משמלתה. “מגבוני חירום!” אמר אחד הרופאים וסחט חיוך מארז הצלם שלא האמין שהוא לא מצלם.

קבלת פנים.

“מעניין אם הם רואים?, מעניין אם הם רואים?” שאלה את עצמה נגה כשעל פניה חיוך מטופש ועל ראשה זר הפרחים הפתטי שמצא תפקיד חשוב והסתיר את שקרה.

“אנחנו כבר ראינו ממזמן” אמרו החברים, “אתם זוג משמיים, גאוות המשק!!!” היא שמעה בין חיבוק לחיבוק, מתעלמת מיאיר שנדמה היה שהבין באיחור אופייני שהפקיר כלה בשטח ו-“צפה פגיעה”. בחופה הקריאה את ברכת הגומל מבלי להאמין יותר מידי, הנשיקה אחרי הכוס שנשברה הייתה נשיקה מהסרטים. יאיר הונף אל על על ידי חבריו ונזרק לבריכה והיא הצטלמה עם כולם, רקדה עם כולם ואפילו הצטרפה לריקוד השארלה המסורתי לקול תשואות הכפיים של 502 חברי קיבוץ. “אושר” אמר שאול המזכיר, הדוד של יאיר.

“אושר קיבוצי”.

תם ונשלם.

את הדרך חזרה לחדר היא לא זוכרת,

אמרו לה שהיא הייתה נראית מאושרת.

ביום שהיא קיבלה את התמונות היא עזבה את יאיר ואת הקיבוץ.

באוטובוס היא התקשרה לארז והם קבעו לקפה.

הטור של תמר

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

אסיפת קיבוץ

פעם ראשונה שהשתתפתי באסיפת הקיבוץ, כמובן שזו לא הייתה אסיפה שגרתית שהרי אם לא כך – לא הייתי נוכחת בה. האסיפה דנה במודל המוצע באופן כללי ועלה הכותרת שנגע לקליטה באופן ספציפי.

פתאום המודל קיבל משמעות ממשית ולא רק שמועות, הבהרות, גרסאות ובעיקר פרשנויות.

הדברים התיישבו לי בראש ומצאתי בהם היגיון אבל לא רק בהם, פתאום התחלתי להבין מהם החששות של כל אחד מהנוגעים בדבר וגם פחד אמיתי מהלא נודע וממה שצופן העתיד.

כתושבת הקיבוץ וכמי שחפצה להיות חברה בקיבוץ בו אני חיה. אני מרגישה חלק מהקהילה ודווקא משום כך החמצתי ככל הנראה את ההטרוגניות שבה ואימצתי אל ליבי את ההומוגניות. כולי תקווה שאותה הומוגניות ושיתוף אינטרסים יאפשר לי ביום מן הימים להיות חלק.

פח

קצת עצוב שאחרי כמה שבועות שפינת פחי האשפה הייתה נקייה חזרנו לסורינו. אין בפח הזה שבתמונה שום דבר מיוחד מלבד הרגלית וזה מה שהופך אותו לנבחר. אפילו אם כל הפחים לידו ללא הרגליות ריקים ומיותמים

פוליטיקה

כל הזמן זה חוזר אלי כמו בומרנג. אומרים לי שאני לא פוליטקאית, לא מבינה בתרבות ארגונית או בתרבות קהילתית ובכלל טאקט זה לא הצד החזק שלי. אומרים לי את זה הרבה לאחרונה ואני דווקא רואה בזה מחמאה. יש משהו אמיתי בחוסר היכולת להתאים את עצמי לנורמה המקובלת. אין לי כוונות לפגוע אבל גם אין לי כוונות להשתנות.

ב-9 לדצמבר, יום ד', בשעה 20.00

ירצה במועדון לחבר,

שניאור עינם,

מרצה בסמינר הקיבוצים, ממייסדי "בינה"

וחבר קיבוץ שפיים

על הנושא: בעיית הזהות היהודית בימינו.

האם ישנה זהות יהודית ציונית חילונית?

ואם ישנה כזו, מה טיבה?

טיול שבת לעין אפק ונחל נעמן

עמוס ואביבה דימינשטיין

הגישה לשמורה היא בכביש 7911 (רחוב התל) בחלק הצפוני של קריית ביאליק. הגישה היא מצומת עם כביש 4 (שדרות ההסתדרות - כביש חיפה-עכו), מעט מצפון לצומת עין אפק. במעיינות אפק נמצא מקור, נחל הנעמן הזורם מכאן אל הים. בעבר השתרעו לאורך הנחל ביצות נרחבות, נוף שכמעט הושמד כליל עם ההתיישבות בעת החדשה באזור.

במימי הביצה קיימת אחת האוכלוסיות האחרונות בארץ של הצב הרך, והשמורה מהווה אתר חשוב לעופות מים. בין העופות החורפים כאן: אנפות למיניהן, קורמורנים, שקנאים, תמירונים ואחרים. משרדי פעילות האדם, נכלל בשמורה **תל אפק** - עיר קדומה מתקופת הברונזה התיכונה. הכניסה לאתר זה בתשלום, והוסדרו בו שבילי הליכה, חנייה, מי שתייה ושירותים. שעות הפתיחה הן כמקובל באתרי רשות הטבע והגנים: אוקטובר-מרץ: 08:00 - 16:00

השטח הביצתי נשלט ע"י קנים ואשלים, וכדי לאפשר התפתחות מינים נוספים, הובא לשמורה עדר תאואים (ג'מוסים) משמורת החולה.

*במשרדי השמורה רצוי להצטייד במפת האתר בה מסומנים השבילים ומקומות מומלצים לביקור.

ואחר ארוחת הצהרים, אם יש כוח מוזמנים לטייל בשביל נחל נעמן. מסלול הטיול הוא מסלול קווי בעל לולאה, המאפשרת ביצוע מסלול מעגלי המשלב קטע של הלוך ושוב.

נקודת ההתחלה (והסיום) הינה בחניון השוק העירוני של קריית ביאליק, בקצה שדרות ח"ן. מומלץ לנסוע דרך כביש 22 (עוקף הקריות) עד למחלף קריית ביאליק, ולפנות מערבה לכביש 4. כאן נפנה ימינה (צפונה) ולאחר 1.5 ק"מ נפנה ימינה (מזרחה) לשדרות ח"ן, בהן ניסע כ-550 מ' עד לחניית השוק העירוני.

מהחנייה נצעד בדרך המיועדת להולכי רגל. בתחילת הדרך יש שילוט הסבר ומפת המסלול. עד מהרה נגיע למעבר תחתי מתחת לכביש עוקף הקריות, ונמשיך לאורך תעלת ניקוז גדולה. הליכה קצרה מזרחה תוביל אותנו לגשר מעל לתעלה. נעבור בגשר, ונגיע לפינת ישיבה הממוקמת במפגש התעלה ואפיק הנעמן עצמו. נשוב לשביל הראשי. במפגש נחל נעמן מתעקל השביל שמאלה (צפונה) וממשיך בצל חורשת אקליפטוסים גדולה. לצד הדרך מוצבים שלטי הסבר על החי, הצומח וההיסטוריה של הנעמן, ובנקודות אחדות הוסדרו פינות ישיבה ומנוחה.

בדרכנו צפונה יש שני גשרים על הנעמן, המאפשרים חצייה של הנחל והליכה בגדה המזרחית. צפונית לגשר האחרון, נצא מחורשת האקליפטוסים ונחלוף בגבולה של שמורת כרי נעמן - הליכה קצרה נוספת תוביל אותנו לכניסה הצפונית לשביל. כאן יש גשר נוסף המשמש את בריכות הדגים באזור, וסגור בפני מטיילים. מצפון-מערב לנו נמצאת גבעה נמוכה, בה פעל בעבר אתר פסולת.

*בחלקו הצפוני של המסלול, סמוך למפעל הקומפוסט, יש אתר לינה של אלפי דיות בחודשי החורף. כדאי להגיע לאזור זה כ-40 דקות לפני השקיעה כדי להתרשם מהמחזה.

מכאן נשוב חזרה לנקודת ההתחלה, כאשר במפגש הגשרים נוכל ללכת בשביל בו לא הלכנו קודם לכן.

טיול נעים

"הארון של החברה שלי"

החורף הגיע ואין מה ללבוש
אבל הארון עמוס והארנק קצת פחות.

לכן נפגש כולנו לערב של החלפת בגדים ברוח שוק קח תן.
על כוס קפה ועוגה...אה וכמובן שבלי הארנק.

יום חמישי 19/11 החל מהשעה 20:30

אז איך זה עובד: כל אחת מוזמנת להביא את כל הבגדים, הנעליים, התיקים, הצעיפים והכובעים שיושבים לה סתם בארון ותופסים מקום. כל מה שאתן כבר לא משתמשות אתן מוזמנות להביא, אולי לאחרות זה יעזור מאוד. אפשר להביא את הבגדים באותו היום לכולבו או למועדון, אנחנו נארגן ונסדר את הכל.

גם מי שלא מביאה כלום מוזמנת לבוא ולקחת מה שמתאים...

לפרטים: טלי אלון 050-7335432

//הערב לבנות בלבד // ניתן להביא בגדי ילדים הפעם //

"כך היינו" - ערב תרבות חיוך ונוסטלגיה קיבוצית בקולנוע הישראלי ערב שישי 20.11 בשעה 21.30

ערב קיבוצי מיוחד במינו, ערב נוסטלגי, מרגש ומצחיק שנעשה עם המון אהבה והערכה לקיבוץ!

ערב שכולל קטעים מסרטי קולנוע קיבוציים מסאלח שבתי עד מבצע סבתא ערוכים בצורה מיוחדת לפי נושאים, בשילוב קטעי קישור מההווה הקיבוצי והמקומי, בהגשה מיוחדת של דודו לבני מתיאטרון הקיבוץ.

משה טנא, מנכ"ל צוותא לשעבר, ממליץ על הערב: "הזמנתי את הערב "כך היינו" הקיבוץ בעיני הקולנוע הישראלי, בהנחייתו של דודו לבני כאחד מאירועי יום ההולדת של קיבוצנו. זכינו לערב מרתק, מלא הומור ובהגשה נפלאה." תגובות החברים היו נלהבות. אני ממליץ בחום!

קישורים:

דף הפייסבוק שלנו: <https://www.facebook.com/cinemakib?fref=ts>

בואו לצחוק וליהנות מכל הלב ! אל תחמיצו!!!

מתאים לכל המבוגרים - מתלמידי תיכון ועד בכלל

נשמח להשתתף גם בשמחה שלכם... ספרו לנו עליה במייל, בהודעת טקסט או בתא דואר 260 ונשמח לברך!

**סיימתם לקרוא את העלון?
אנא שימו אותו בתא הדואר של הארכיון. תודה!**